

# Gimnasium



Nr. 8 Iunie 2007

Revistă editată de Școala Nr. 3 Slobozia



B-dul Unirii, Nr. 14 - Slobozia



# Din cuprins:

Gimnasium

Nr. 8, Iunie 2007

- ✓ Biblioteca școlară între mit și realitate
- ✓ Rezultate obținute la olimpiade și concursuri școlare - ciclul primar
- ✓ Impresii de la Olimpiadă Națională, 2007

- ✓ Copii celebri
- ✓ Copilăria - etapa principală a vieții
- ✓ Adolescența
- ✓ Natura - în creațiile elevilor
- ✓ Pagina mea de istorie
- ✓ A night at Dracula's Castle
- ✓ Unora nu le place limba română
- ✓ Poezie hainoasă europeană
- ✓ Rebusuri • Umor • Curiozități

*Desen coperta I, Ambruș Diana a VIII-a B.  
Fotografii realizate de: Nicu Burunov.*

## Caseta redacției:

Coordonatori: înv. Mihai Emil,  
prof. Petranici Diana,  
prof. Râncă Nicoleta

Tehnoredactare: Stănculeanu Mihaela, Negroiu Ioana

Cu sprijinul nemijlocit al d-lui director CILIBEANU ONORIU VALENTIN

# Biblioteca școlară între mit și realitate

"Citește! Citind mereu, creierul tău va deveni un laborator de idei și imagini din care vei întocmi înțelesul și filozofia vieții."

Mihai Eminescu

Biblioteca școlară este punctul de plecare spre lectură, aici se pune temelia relației între cititor și carte. Numai prin asigurarea unui bogat fond de documentare, putem răspunde necesităților tot mai mari ale elevilor, asigurând în permanență o gamă variată de alternative cultural-spirituale.

În ultimii ani, atât televiziunea prin satelit și cablu, cât și informatizarea au cunoscut un progres accelerat. Computerul s-a instalat în intimitatea locuințelor noastre devenind o prezență frecventă, un prieten al tuturor, dar și o mare amenințare împotriva lecturii, datorită conectării la Internet. Se pare că elevii, cât și adolescenții suportă impactul principal, cu alte cuvinte, ei sunt în primul rând cei care se îndepărtează de lectură, de carte, în favoarea audiovizualului și a calculatorului. Decât să citească o carte, să caute informația documentându-se din cărți, să simtă "mirosul" cărții, informația dorită o găsește mult mai rapid și mai ușor când deschide calculatorul și accesează Internet-ul.

Nu este bucurie mai mare pentru mine ca bibliotecar (și cred că nu sunt singura), decât să văd un copil că împrumută cărți, că le citește și apoi le restituie, povestește ce a citit și celorlalți colegi. Gustul pentru lectură începe în clasa I (uneori chiar mai devreme), dar cu ce să atragi copiii care vin și cer cărți noi, frumos ilustrate, văzute pe piață și care își exprimă mirarea și dezamăgirea când descoperă că în bibliotecă sunt foarte puține asemenea cărții? Vreau să semnalez insuficiența resurselor bănești alocate bibliotecii, și de aici nepuțința

c o m p l e t a și  
î m p r o s p ă t a  
periodic fondul de  
carte.

Anul 2006 a fost foarte bogat (în comparație cu alți ani) și a adus bibliotecii posibilitatea de a-și înnoi fondul de carte cu un număr de 832 de volume, în valoare de 7215

RON, dar nu este suficient. În bibliotecă există 13936 de volume, o cantitate mare, dar multe dintre publicațiile existente sunt cu un conținut perimat și unele cu un grad mare de uzură.

Biblioteca școlii este asaltată mai ales de elevii de la clasele I-IV, elevii de la a V-a și a VI-a mai puțini ca număr, în timp ce elevii de la clasele a VII-a și a VIII-a sunt foarte puțini care trec pragul bibliotecii.

Care este motivul? A greșit cineva? Cine? Fondul de carte existent la un moment dat, care nu a putut să îi ofere cartea dorită sau preferată, ori informația pe

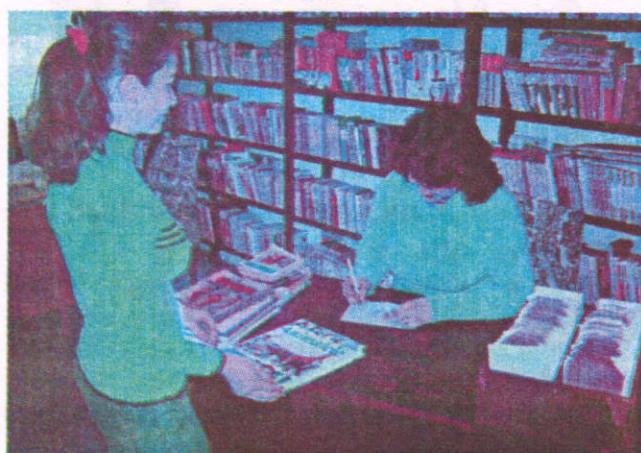
care o găsește cu foarte mare ușurință pe Internet l-au îndepărtat pe copil de bibliotecă?

Se pune întrebarea: Cum îmi atrag cititorii?

Răspunsul este: - prin contribuția neprețuită a învățătorilor și a profesorilor, care să le recomande elevilor bibliografia școlară, prin stabilirea unor relații strânse între bibliotecă și cadrele didactice pentru depistarea necesarului de material informativ pentru școală, dar și prin mijloacele specifice bibliotecii (expoziții de carte, vitrine tematice-organizate periodic, concursuri și medalioane literare cu ocazii deosebite, și.a.)

Biblioteca anilor 2000 va fi biblioteca noastră, a generațiilor viitoare și a copiilor noștri care știu ce înseamnă o carte, dar știu și ce înseamnă un calculator.

**Bibliotecar, Liliana Stoica**



## REZULTATE OBTINUTE LA OLIMPIADE SI CONCURSURI SCOLARE

2004-2005; 2005-2006 clasele I-IV

Înv. ELARIA CRISTEA

Anul școlar 2005 - 2006

Olimpiada de ed. civică faza județeană, 2006

Locul II - MARTIN LAURA

- CALOLEAN ANDRA

Concursul de matematică „Alfa” mai, 2006

Locul I - BĂNICĂ DANIELA

Locul II - CUSTURĂ ADRIAN

Mențiune - RAȚĂ THEODOR

Mențiune - BLIDARU LAURENTIU

Mențiune - CONSTANTIN LAVINIA

Concursul european de matematică aplicată „Cangurul” 2006 - faza de baraj

RAȚĂ THEODOR

CUSTURĂ ADRIAN

PUIA CRISTIAN

Concursul de matematică „Școala cu ceas” Rm.

Vâlcea

Locul II - CUSTURĂ ADRIAN

Mențiune - MARTIN LAURA

Înv. MANEA GEORGETA

Concursul „Arhimede” etapa locală, noiembrie 2006

Mențiune - CÂMPEANU RALUCA

Înv. MIHAI EMIL

Concursul european de matematică aplicată „Cangurul” 2005 - faza de baraj

DRĂJNEANU DIANA

DUMITRA ANDREI

CILIBEANU CRISTIAN

STĂNCULEANU SORIN

Concursul de matematică „Alfa” - 2005

Premiul I - DRĂJNEANU DIANA

Premiul III - ZÎRNĂ GABRIELA

Mențiuni - VOINESCU ADINA

- STĂNCULEANU SORIN

- PETRACHE ANDREEA

- ZĂBAVĂ BOGDAN

- DUMITRA ANDREI

Concursul interjudețean de matematică „Micul Arhimede”, Craiova, 2004

Premiul II - DRĂJNEANU DIANA

Concursul interjudețean de matematică „La școala cu ceas”, Rm Vâlcea, 2005

Premiul II - DRĂJNEANU DIANA

Olimpiada de matematică faza județeană

Premiul I - DRĂJNEANU DIANA

- VOINESCU ADINA

Premiul III - DUMITRA ANDREI

Mențiuni - ZĂBAVĂ BOGDAN

- ZÎRNĂ GABRIELA

Înv. MIRICĂ MARIA

Anul școlar 2004 - 2005

Concursul interjudețean de matematică „Micul Arhimede”, Craiova, 2004

Premiul III - TRANDAFIR DENISA

Olimpiada de ed. civică faza județeană

Mențiune - CARACOSTEA ALINA

- CĂLINESCU ANDRA

Olimpiada de matematică faza județeană

Premiul III - MIHAI ALINA

Mențiune - GUDU ANDREI

Concursul de matematică „Alfa”

Premiul II - MIHAI ALINA

Mențiuni - ROMAN ANDREI

- CĂLIN DRAGOȘ

- STOIȚESCU ANDREEA

- TRANDAFIR DENISA

Concursul european de matematică aplicată „Cangurul” faza de baraj

MIHAI ALINA

Înv. MOROIU MARIA

Concursul „Desenăm, colorăm, circulație-nvățăm !”, 2005

Mențiune - TUDOR VIOLETA

Înv. NAE FLORICA

Concursul european de matematică aplicată „Cangurul” faza de baraj, 2006

DANCIU ANDRA - MARIA

Concursul de matematică „Alfa”

Premiul I DANCIU ANDRA MARIA

Înv. NEAGU DRĂGUȚA

Anul școlar 2004 - 2005

Concursul de matematică „Alfa”

Mențiuni - LASCU PAUL



- MITU RALUCA  
- TOMA DĂNUȚ  
- TACHE MARIO

Anul școlar 2005-2006

Concursul zonal cu propuneri de programe și proiecte „Colectarea selectivă a deșeurilor”

Premiul III - IONITĂ ANDREEA  
- ȘTEFĂNESCU ANDREEA

Concursul de matematică „Alfa”

Premiul II - TOMA DĂNUȚ  
Mențiuni - LASCU PAUL  
- RUNCEANU DIANA  
- TACHE MARIO

Înv. NECULAE ION

Concursul de matematică „Alfa”, mai 2006

Premiul I - POPESCU ANDREEA  
- GEORGESCU RĂZVAN  
- BICA POPI MELANIA  
- ANDREI MIHNEA VALENTIN

Premiul II - BACIU RALUCA

Premiul III - STAN COSTIN

Mențiune - ȚINTĂ ALEXANDRA

Concursul european de matematică aplicată „Cangurul” faza de baraj, 2006

Premiul I - POPESCU ANDREEA

Premiul II - GEORGESCU RĂZVAN

Mențiune - CREȚU IOANA CEZARA

Înv. NECULAE FĂNELA

Concursul de matematică „Alfa”, mai 2006

Premiul I - POPA ALEXANDRU  
- BAZGU GEORGIAN

Înv. STOICESCU ELISABETA

Concursul european de matematică aplicată „Cangurul” faza de baraj, 2004 - 2005

BURUNOV CRISTIAN  
IORDACHE VLADIMIR  
DRĂGHICI MARIA  
ANGHEL MONICA  
MUNTEANU ANDREI  
COJOCARU CRISTIAN  
IONIȚĂ ION CRISTIAN

Concursul european de matematică aplicată „Cangurul” faza de baraj, 2005 - 2006

BURUNOV CRISTIAN  
IORDACHE VLADIMIR  
DRĂGHICI MARIA  
ANGHEL MONICA  
MUNTEANU ANDREI  
COJOCARU CRISTIAN  
IONIȚĂ ION CRISTIAN  
BUCUR VLAD  
RĂDULESCU CRISTINA

MARIANU IRINA

Concursul european de matematică aplicată „Cangurul” faza județeană, 2005 2006

Premiul III - BURUNOV CRISTIAN

Concursul de matematică „Alfa”, 2004 2005

Premiul I - RĂDULESCU CRISTINA  
Premiul II - ANGHEL MONICA  
Premiul III - COSTEA COSTIN  
- DRĂGHICI MARIA  
Mențiune - ALEXE IONEL  
- NĂSTASE IRINA  
- MARIANU IRINA  
- IONIȚĂ CRISTIAN

Concursul de matematică „Alfa”, 2005-2006

Premiul I - IORDACHE VLADIMIR  
Premiul II - RĂDULESCU CRISTINA  
Premiul III - MARIANU IRINA  
- MUNTEANU ANDREI  
Mențiune - ALEXE IONEL  
- BURUNOV CRISTIAN  
- DRĂGHICI MARIA  
- IONIȚĂ CRISTIAN  
- BUCUR VLAD  
- IONIȚĂ CRISTIAN  
- COSTEA COSTIN

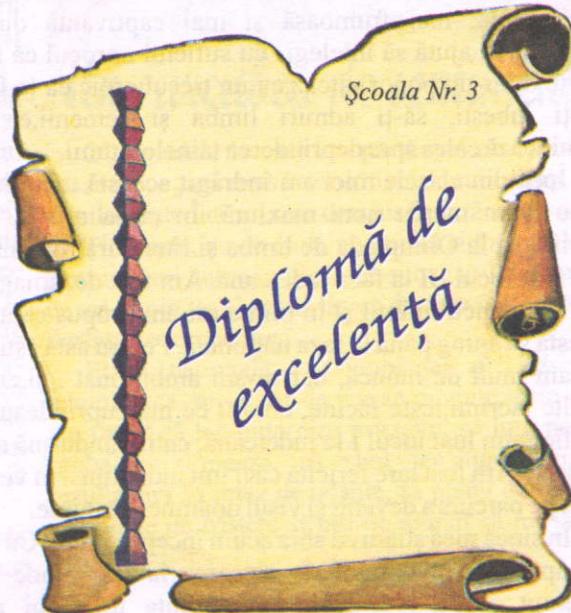
Înv. ZAMFIRACHE IOANA

Concursul european de matematică aplicată „Cangurul” 2004 - 2005

Premiul I - MARIN ALINA, faza de baraj, faza județeană și faza națională

Concursul european de matematică aplicată „Cangurul” 2005 2006

Premiul II - MARIN ALINA, faza județeană și faza națională.:



## Impresii de la olimpiadă

### Împreună la "OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE" - ARAD

În perioada 10-14 aprilie a avut loc Olimpiada Națională de Științe Socio-Umane care s-a ținut în orașul Arad. Eu împreună cu coechipierul meu, am fost foarte mândri de faptul că reprezentăm județul la o etapă națională, foarte importantă pentru noi.

Am călătorit toată noaptea, pentru ca în final, să ajungem la Arad, marți de dimineață. Am fost întâmpinați de doamna profesoară coordonatoare care a fost și ghidul nostru prin Arad. Am fost căzați la internatul unei școli de lângă Stadionul UTA, după care am vizitat orașul, admirând arhitectura clădirilor. A sosit ziua concursului. La început, deși emoțiile erau puține, pe parcurs au devenit din ce în ce mai mari. Am intrat în sala de concurs și am dat tot ce era mai bun din noi. Cu toate acestea, notele nu au fost pe măsură așteptărilor noastre. După olimpiadă, ne-am relaxat într-o excursie organizată de ghidul nostru și de autoritățile orașului Arad. Astfel, am vizitat înprejurările, am fost în

Lipova la Mănăstirea Catolică Bodrog, veche de peste 600 de ani. În drumul nostru, am mai vizitat și alte mănăstiri și catedrale, cum ar fi Catedrala Română-Catolică, ce ne-a impresionat enorm prin mărările coloane de marmură. Sâmbătă era ziua întoarcerii și în același timp, ziua festivităților de premiere. Am rămas plăcut surprins de premiul special pe care l-am primit. Am plecat din Arad seara, pentru ca a doua zi dis de dimineață să fim în București. Când am ajuns în oraș a început să plouă, parcă și cerul era trist pentru noi. Cu toate acestea a fost o experiență de neuitat. Am fost bucuroși de faptul că ne-a revenit onoarea de a reprezenta județul la această olimpiadă. Am avut ocazia să cunoaștem oameni importanți, Petre Biltz, și să ne facem prieteni noi, (fetele din județul care au fost cazate la această Olimpiadă). Sperăm să repetăm această experiență și ca rezultatele noastre să fie pe măsură așteptărilor.

LUPU MĂDĂLINA, NEACȘU VICTOR  
Clasa a VIII-a B

### A fi cel mai bun!

A însemnat mult pentru mine această primă participare la Olimpiada Națională de Matematică, mai ales datorită pasiunii mele pentru matematică.

Prima zi: Plecarea la Pitești am făcut-o cu părinții mei, iar eu așteptam această zi cu multă nerăbdare. Ajunși acolo ne-am plimbat prin centrul pietonal al municipiului.

A doua zi, la ora 9 a început proba. După 4 ore de lucru intens, am ieșit în oraș pentru a mă relaxa, însă,

peste tot domneau nerăbdarea și tensiunea cu care așteptam rezultatele.

A treia zi: afișarea rezultatelor. Mulțumiți sau nemulțumiți de rezultate, toți participanții am considerat această participare o performanță și am plecat de la Pitești cu gândul că la anul să obținem mai mult.

Un alt câștig al acestei olimpiade a fost faptul că am întâlnit cu colegi de la școlile din țară și că am legat prietenii cu aceștia.

Dragoi Octav, Clasa a VII-a D

### Un vis indeplinit

Limba și literatura română mi se pare materia cea mai importantă, mai frumoasă și mai captivantă dintre toate. Ea te ajută să înțelegi cu sufletul norocul că faci parte dintr-un popor viteaz, cu un trecut eroic, ea te face să-ți iubești, să-ți admiră limba și semenii, ea îți luminează calea spre deprinderea tainelor lumii.

Încă din clasele mici am îndrăgit această materie la care luam mereu nota maximă. În clasa a V-a, am participat la Olimpiada de limba și literatura română și am luat locul III la faza județeană. Am fost dezamagită, dar în adâncul inimii și în minte mi-am propus ca anul acesta să ajung până la faza națională. Pentru asta, știam că am mult de muncă, dar m-am ambiciozat, și, după multe lacrimi, teste făcute, emoții ce mă cuprindea ca un fior, am luat locul I la județeană, calificându-mă mai departe. Am fost tare fericită căci îmi îndeplinisești visul, care pe parcurs a devenit și visul doamnei diriginte.

În sinea mea știam că abia acum începea greul. Cu cât ne apropiam mai mult de plecarea la Iași, unde să susțină proba, realizam importanța uriașului pas

făcut. Am lucrat mult și am obținut un rezultat foarte bun: prima mențiune.

Când am ajuns în Moldova, la Iași, unde s-au născut marile spirite ale culturii noastre naționale, mă simțeam foarte bine, pentru că legasem prietenii și pentru că știam că e o etapă din viață pe care trebuie să o depășesc cu maturitate și curaj.

Zilele petrecute acolo nu le voi uita niciodată. Ele mi-au marcat viața. Am vizitat atât de multe locuri și am rămas impresionată. Simțeam sufletul strămoșilor în acest oraș istoric. Palatul Culturii, case memoriale ale Otiliei Cazimir, G. Topârceanu, Bojdeuca din Ticău sunt doar unele dintre obiectivele turistice fotografiate în prima zi. Tot în prima zi ne-am închinat și ne-am rugat pentru o notă mare la proba dată în dimineață acelei zile, la Catedrala Metropolitană Ortodoxă/Catolică, la Biserică Trei Ierarhi și la Mănăstirea Cetățuia.

A doua zi plină de emoții, am avut parte de o plimbare în Copou la teiul lui Eminescu, Sala Pașilor Pierduți, Universitatea "Al.I.Cuza", Casa Pogor. Î-am văzut

chipul lui Eminescu tipărit pretutindeni în inima mea. În acea seară, emoțiile au luat sfârșit: s-au afișat la vestitul colegiu "C.Negruții" aşteptatele rezultate. Când m-am zărit, cu ochii plini de lacrimi de fericire așaptea pe o lista de nouazeci de învingători, olimpici ajunsi la etapa finală a olimpiadei de limba și literatura română, m-am simtit cea mai împlinită fată din lume. Toti m-au felicitat.

În a treia zi, am avut parte de o lungă excursie în jurul Iașului și interiorul lui. Ochii noștri au admirat Mirceștiul, Hanul-Ancuței, Humuleștiul, Cetatea Neamț, mănăstirile Secu, Sihastria și Neamț drumeție după care

am fost răsfătați cu o cină festivă.

Nu pot reda în simple cuvinte atât de multe trăiri, ce multe lacrimi curse la despărțirea de prietenii dragi, cu care, în mod cert, am păstrat legătura. Această „vacanță” nu a fost doar un drum la olimpiadă, un test, ci și o perioadă în care ne-am distrat și pe care nu o voi uita niciodată. Cu multă muncă și cu ajutorul doamnei diriginte, căreia îi mulțumesc din suflet, sper ca și la anul să obțin cea mai mare nota la clasa a VII-a, poate chiar și la etapa națională.

*Stoicescu Andreea, Clasa a VI-a B*

## O vacanță aproape perfectă

Ca oricare elev ce a participat cel puțin o dată la Olimpiada de limba română, mi-a intrat în reflex să explic titlul, deoarece voi face o demonstrație mai specială, și anume că vacanța de Paște a fost aproape perfectă. De ce am accentuat aproape? Deoarece timpul nu s-a îndurat să stea în loc, nici măcar pentru o zi.

Ajuns în camera de la internatul "Octav Băncică", primul gând ce mi-a trecut a fost: "Cum voi supraviețui fără meser?!" Totuși, bine că nu l-am exteriorizat, deoarece în următoarele zile când am început să vizităm Grădina Botanică, muzeul Mihai Eminescu, Casa memorială a lui Vasile Alecsandri și Humuleștiul, aceasta ar fi fost ultimul

gând al meu. Pe parcurs, am început să-mi cunosc colegele de cameră, legând o prietenie pentru toată viața. Acum realizez că dragostea pentru română ne-a determinat să mergem la Iași, iar ambicia, de a promite că la anul ne vom întoarce cu primele locuri.

Din cauza lipsei de experiență, nu mi-am dat seama câte emoții și câte amintiri voi include între cei patru pereți ai camerei internatului. Nu mi-am uitat vechii prieteni, dar le-am făcut loc în inimă celor noi. Ne-am despărțit cu lacrimi în ochi, dar ținem legătura. În acea vacanță, am descoperit adesea valorile ale prieteniei, fapt ce o face perfectă.

*Vasile Cristina, Clasa a VII-a D*

## Copii celebri

Unii oameni au reușit să se impună încă de la o varstă fragedă. Printre ei se numără: Macaulay Culkin, Cleopatra Stratan, Ludwig van Beethoven și George Enescu.

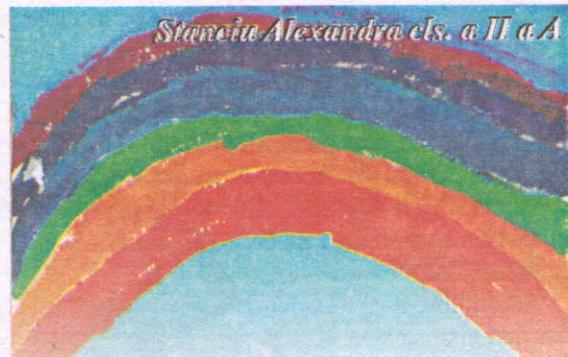
Macaulay Culkin era un actor foarte bun în copilărie. S-a făcut celebru prin filmele „Singur acasă 1”, „Singur acasă 2”, precum și „Rocket Gibraltar”.

Cleopatra Stratan, fiica lui Pavel Stratan, a reușit să intre în Cartea Recordurilor, fiind cel mai Tânăr cântăreț care a susținut un concert live. Cea mai cunoscută melodie a ei este „Ghiță”, lansată în 2006. Din păcate, cariera sa pare că se va sfârși pentru moment, deoarece tatăl său nu mai dorește să mai cânte, dorindu-și ca ea să aibă o copilărie normală.

Spre deosebire de Macaulay și Cleopatra, regreții Ludwig van Beethoven și George Enescu și-au menținut succesul până la deces. Germanul a compus prima simfonie la cinci ani, iar românul a cantat-o pe prima la vîrstă de patru ani. Cele mai cunoscute opere ale lor sunt: „Eroica”, „Destinului”, „Pastorală”, „Odă bucuriei” (imnul Uniunii Europene), respectiv: „Oedip”, „Cuartetul de coarde nr. 2”, „Simfonia de cameră pentru douăsprezece instrumente soliste”, „Vox Maris” și „Poema română”. De asemenea, George Enescu a fost dirijor cunoscut, dirijând printre altele: „Simfonia a IX-a” de Ludwig van Beethoven, opere de Hector Berlioz, Claude Debussz, Richard Wagner sau chiar creații proprii. S-a născut în satul Liveni, la 19 august 1881, strigându-se la Paris, pe 4 mai 1955, în timp ce Ludwig van Beethoven a văzut lumina zilei la Bonn pe 16 decembrie 1770, iar inima lui a încetat să mai bată pe 26 martie 1827, la Viena.

Aceștia sunt doar câțiva dintre cei care au fost celebri încă de mici. S-a demonstrat că pentru unii, celebritatea este benefică iar pentru alții nu.

*Custura Adrian Mihai, Clasa a V-a B*



## Un cercubiu de sentimente

Olimpiadele la care am participat mi-au oferit șanse unice, am atins un nou nivel de cunoștințe, iar aripile prieteniei mi s-au deschis fluturând în voie.

Tin minte, nu de mult, zgromotul și forfota de pe peron ce-mi anunțau plecarea și bagajul din spate ce mă împingeau și eu mă lăsam dusă, având în sânge dorință de competiție.

Etapa națională a Olimpiadei de Educație Tehnologică, mi-e dor de aceste cuvinte, prin care am reușit să leg puternice prietenii, să lupt pentru proba ce urmează, să simt tensiunea afișării rezultatelor în miez de noapte, să plâng de fericire sau poate de tristețe și într-un sfărșit să-mi iau la revedere.

*Ce momente frumoase!  
Enache Cristina, Clasa a 7-a D*



## Copii celebri



## IULIA HASDEU

"Păduri ce-ar fi putut să fie

și niciodată nu vor fi..."

(Lucian Blaga)

"Filozofia populară a românilor: logica, psihologia, metafizica, etica".

Ardoarea cu care lucra, munca până la epuizare, au secătuit fragila ființă a Iuliei care își ocupa tot timpul cu studiul și creația. Tuberculoza, odată punând stăpânire pe făptura tinerei preocupată doar de atingerea perfectiunii, nu a mai putut fi vindecată, nici în sudul Franței, nici în Elveția sau Italia, unde Iulia călătorește în căutarea unei clime blânde insorite, cu efect benefic asupra stării ei.

În septembrie 1888, la nici nouăsprezece ani, Tânără numai spirit, s-a stins din viață, noi rămânând să ne întrebăm ce culmi ar fi putut atinge dacă Dumnezeu ar fi ascultat rugile tatălui ei, împlinind minunea de a-i vindeca boala și nu s-ar fi stins atât de devreme.

Au mai rămas să ne amintească de ea scrierile publicate postum (poeme în limba română și franceză, piese de teatru, povesti) și o construcție bizară, castelul ridicat pentru ea, pe unul din dealurile Câmpinei, de tatăl răvășit de durere.

"Inima omului este așa de slabă, încât nici durerile nu le poate ține ... și numai târziu vezi că nu te poți încrede în nimic în această lume. Teribilă experiență! Dar timpul care atâtea comori mi-a răpit, m-ați deziluzionat!"

("Cugetări"-Iulia Hasdeu)

RATĂ THEODOR clasa a V-a B

## Copilul Gauss, pe cojî de nuca

Vîitorul mare matematician Gauss, când era copil, a învățat aritmetică cu un învățător care se purta cu prime cu elevii săi. Acesta a rămas surprins de ușurința extraordinară a micului elev de a face oral calcule aritmice complicate, pe care alți copii de vîrstă lui nu le puteau face nici pe tablă de scris.

Astfel, într-o zi, făcând o nazdrăvănie, micul Gauss a fost pedepsit să stea în genunchi la vestitul colț, pe coji de nucă, până să adună în minte toate numerele de la 1 la 100, inclusiv. Înainte de a ajunge la colțul cu picina, copilul ia și dat rezultatul: 5050.

Uimit, învățătorul l-a întrebat cum a făcut astă rapid calculul. El a răspuns că lăsând la o parte ultimul număr, 100, numerele rămase se pot grupa astfel:  $1+99=100$ ;  $2+98=100$ ; ...;  $49+51=100$ , deci în total de 49 de ori 100, la care se adaugă numărul 100, lăsat inițial de departe și 50, termenul izolat, fac în total 5050. Uimit de inteligența copilului, învățătorul l-a absolvit de pedeapsă.

Aceasta a fost o mică parte din copilăria fairnosului matematician Carl Friedrich Gauss care s-a născut la 30 aprilie 1777 - 23 februarie 1855 în ducatul german Brunswick, într-o familie săracă. Bunicul din partea tatălui era țăran, iar tatal sau Gerhard Dietrich Gauss, care lucra ca grădinar, drumar și curățător de canale, era un om, care nu avea de gând să se îngrijească de educația fiului său. Dar mama lui Carl, Dorothea, a izbucnit în lacrimi când l-a spus că fiul ei va fi cel mai mare

matematician al Europei. Dorothea a fost o femeie care și-a încurajat copilul și s-a mândrit cu el.

Un adevărat geniu în matematică, Gauss știa să adune încă de la vîrstă de 3 ani, când a început să corecteze socotelile tatălui său. El și-a început școala încă de la șapte ani și la vîrstă de doisprezece ani după ce a luat lecții cu un profesor particular, Gauss observase deja limitările axiomelor lui Euclid (mare matematician care a conceput o axiomă care îi poartă numele și aceasta fiind „Axioma lui Euclid” pe care toți elevii clasei a-VI-a o învață) și nu mult după aceea întrevedea posibilitatea unei geometrii neeuclidiene, pe care mai târziu o va accepta, în particular, Gauss a facut descoperiri majore în astronomie și în electromagnetism. El a inovat cartografia și topografia, iar una dintre invențiile sale a fost o versiune timpurie a telegrafului.

Seria marilor descoperiri și evenimente din viața matematicianului Carl Gauss pot continua dar prefer să mă opresc aici.

MACIUCA MIHAI,  
clasa a VI-a A



## Adolescenta...

Mulți dintre părinții noștri pot spune că adolescența este cea mai dificilă perioadă a vieții noastre. Din generație în generație, copiii (acum adolescenți) cer multe lucruri și cad prada multor ispite cum ar fi discoteca, cluburile, barurile atât de zi cât și de noapte, ieșitul afară până noaptea târziu, chiar și internetul de care aceștia devin dependenți.

Puțini dintre copiii din ziua de astăzi au parte de o adolescență aproximativ normală. Restul din ei își pierd noptile prin discoteci și baruri. Aceste lucruri se întâmplă fie din cauza anturajului, fie pentru că parinții nu au avut un cuvânt care să fie respectat. De asemenea, contează și educația pe care o primim în cei șapte ani de acasă.

Acestea sunt dezavantajele adolescenței, dar ca fiecare lucru ce există, adolescența are și parți bune.

Adolescența este perioada vieții în care corpul nostru este într-o continuă dezvoltare. Începând de acum trebuie să fim mai prudenti, să gândim mai mult și să învățăm să

ne dăm singuri seama dacă un lucru este bun sau este rău pentru noi.

In perioada adolescenței căpătam ceva mai multă libertate de la părinți și atunci începem să cunoaștem mai multe persoane pe care le numim "prietenii". Spun că "le numim prietenii" pentru că noi suntem încă mici pentru a ne da seama dacă ei chiar ne sunt cu adevărat prietenii. De aceea trebuie să ascultăm sfatul părintilor noștri care întotdeauna ne-au vrut binele și tot ceea ce fac ei este pentru a nu ne lipsi nouă nimic.

Orice părinte își dorește ca, copilul său să fie un exemplu pentru ceilalți, iar cea mai mare mulțumire pe care le-o putem aduce este să-i ascultăm și să învățăm, pentru că nu există parinte mai fericit decât acela care pleacă de la sedința cu parinții de la școală cu capul sus și mândru de copilul său.

Airinei Laura - clasa a VII-a B

## Raza de soare

Copilăria-i o raza de soare,  
E primul și cel din urmă cuvânt  
E țesuta-n aur și-n mărgăritare.  
Copilăria-i o adiere de vânt.

Copilăria-i un zâmbet, un vis, veselie  
E pasarea ce-alunecă-n zare  
Și-un gând pribeg de-o veșnicie.  
Copilăria-i o suavă floare.

Copilăria nu trebuie răpită,  
Căci e primul nostru cuvânt.  
Ți o comoară prea greu găsită...

...Copilăria-i o adiere de vânt...  
*Serban Diana, Clasa a VIII-a B*



## Povestea Zilei Copilului

Pe vremea când nici căruțele nu existau, împărați și învățăți au ținut sfat când să mai pună sărbători, să mai aibă omu zile în care să sărbătorescă.

-Ce-ar fi să punem ziua femeii pe 8 Martie, atunci când florile ne îmbată cu miroslor lor, soarele strălucește în apa cristalină și mugurii copacilor plesnesc, umplându-le ochii cu o bucurie enormă ? spuse un împărat.

-Îmmm...Am o idee ! Ar trebui să punem ziua muncii pe 1 Mai ! Atunci oamenii pot sta acasă și pot merge în păduri cu familiile lor admirând frumusețile naturii !

-Ce ati spune de ziua animalelor domestice ?

-Nu...De ce am sărbători ziua aceasta ?

-Dar ziua florilor ?

-Ar fi o idee... Dar mă rog, nu putem spune că e o idee foarte bună.

Cățiva copilași de împărați și de supuși se jucau pe acolo. Și, aşa cum fac de obicei copiii, auzeau planurile celor mari. Unul din ei, mai îndrăzneț, zise:

-Ce ati spune ca pe 1 Iunie să sărbătorim Ziua Copilului ? Nu avem noi obrajii ca cireșele și părul ca spicul de grâu ?

-Da ! Este foarte bună ideea, dragul nostru !

-Văd că nu vă gândiți la cei mai mici supuși ai voștri ! Mereu spuneați că suntem viitorul omenirii !

-Ai mare dreptate, copile...Noi nu ne-am gândit la voi, copiii. Ne pare tare rău...

De atunci toți oamenii sărbătoresc Ziua Copilului pe 1 Iunie.

*Dinu Sabina, Clasa a II-a B*



# Copilăria

Copilăria este etapa cea mai frumoasă din viața omului. Cei mari ar da orice pentru a redeveni copii.

Scriitori ca: Ion Creangă, Barbu Ștefănescu Delavrancea, Ionel Teodoreanu și Mihai Eminescu au evocat copilăria ca pe un tărâm al gingășiei, dragostei și fericirii.

Ionel Teodoreanu și-a petrecut copilăria la țară, alături de cei dragi. El asculta vrăjit susurul izvoarelor, muzica picăturilor de ploaie, cântecul greierilor, al cucului, concertul broaștelor. Admira florile multicolore, soarele care învăluie natura într-o lumină de vis. Vara, când ploua, asculta ropotul picăturilor și desculț, alerga prin apă alături de ceilalți copii. Cu ceilalți tovarăși de joacă, mergea la scăldat sau se cățărau prin copaci după fructe.

Acolo, la țară, aerul era mai curat, iar natura plină de viață. Primăvara admira soarele ce îmbrăca pomii cu o lumină blândă și florile care aveau parcă râsul nevinovat de copil. Toamna admira frunzele multicolore ale copacilor și cîrdurile de cocoare care se îndreptau spre țările calde.

## Copilărie, ani frumoși!

Copilăria este un tărâm magic. Nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin... Copilăria este o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întampla. Orice! Este vîrstă la care suntem cel mai aproape de Dumnezeu și de toate tainele existenței. Ne putem întâlni oricând cu balaurul cu șapte capete, cu zgrițuroaica cea haina, putem fi vrăjitori, eroi din filme sau benzi desenate, putem vizita orice loc din lume cu ochii minții și să credem cu tărie că am fost acolo cu adevărat...

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate, în care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și totodată cu lumea.

Apoi, pe măsură ce trec anii, pe măsură ce ne maturizăm, nebunia și exuberanța copilăriei dispar. Devenim mai serioși, zâmbim mai puțin, nu ne mai bucurăm de orice nimic care ni se oferă, avem gusturi, pretenții rafinate... Nu mai credem în magie, nu mai credem în Moș Crăciun și în sacul său plin cu jucării, nu mai

Eu m-am născut și am crescut la oraș, închis între patru pereti, obligat să nu sar, să nu fac zgomot, ca să nu deranjez vecinii. Dar, în inima mea de copil, păstrează amintiri frumoase despre veri și toamne petrecute la țară.

Mi-a plăcut și îmi place și acum acolo, unde revin cu drag de fiecare dată. Acolo mi-am făcut prieteni cu care m-am jucat sau am hoinărit prin împrejurimi. Ne jucam de-a vîiascunselea, stăteam la soare sau ne jucam cu animalele.

Acolo, la țară, copiii sunt mult mai liberi și mai fericiti, deși nu au confortul de la oraș.

Și atunci când voi fi mare, îmi voi aminti cu drag de COPILĂRIE:

Dan Raul Alexandru, clasa a III a C



## E frumos să fi copil!

Copilăria este momentul cel mai frumos din viața unui om. Când suntem mici, ne dorim să ajungem la maturitate, neștiind de greutățile pe care le avem de întâmpinat, iar atunci când suntem maturi, ne gândim, cu nostalgie, la anii copilăriei, când zburdam fericiti în grădina bunicilor plină de fructe și legume, lipsiți de griji și protejați de părinți.

Lumea copilăriei este la graniță cu cea a adulților, unde toate lucrurile se fac după reguli cunoscute de toți.

Într-un fel, copilăria se confundă cu jocul care înseamnă amuzament, destindere, placere. Din faptele și pățările unui copil se poate scrie o carte aşa cum mulți scriitori au făcut-o.

Oricărui copil îi sunt atribuite puritate și sensibilitate. Puritatea reprezintă curățenia sufletească, iar sensibilitatea reprezintă reacția la emotivitate.

Ilieț Faităș, Clasa a IV a B

## Din nou la viață

Dimineața-n zori de zi,  
Soarele e pe câmpii,  
Încălzind încetinel  
Firele de ghiocel.

Albinuțe hănicuțe,  
Zumzăie prin poienițe,  
Căutând o floricită  
Pentru-a face miericică !

Păsărelele-au sosit  
Și din cuibul părăsit,  
A ieșit din nou la viață  
Înc-o mică mogâldeață !

Vasile Nicoleta, Clasa a II a A

## Vreau să te păstrez, copilărie!

Sunt un copil.  
Din milioanele de flori,  
Eu sunt o floare.  
Din milioanele de zâmbete,  
Eu sunt un zâmbet.  
Cât de frumoasă e copilăria  
În pace, sub un cer senin !  
Copilărie, vreau să te păstrez,  
Să joc, să cânt, să învăț  
Și să visez !

Neagu Costinela  
Clasa a II a D

## PRINTIȘORUL MAMEI

Eu sunt un băiat  
Tare dezmirdat,  
Singur la părinți  
Precum vechii prinți.

Mama mă iubește  
Și când mă privește,  
Ochii-i strălucesc  
Parcă imi zâmbesc.

Petre Nicholas, Clasa a II a A



Zăvoranu Vlad, Clasa a II a B

## Voințele Adina, a VI-a A



## Viață de copil

Bine e să fiu copil,  
Pe tavă toate îmi vin!  
Nu am grija de nimic  
Și ce, dacă eu sunt mic?

Eu am numai nouă ani,  
Sunt și eu un mic școlar,  
Pe părinți îi răsplătesc,  
Când note bune primesc.

Eu sunt universul lor  
Și m-au învățat mereu,  
Cum să mă fac respectat,  
Prin purtare bună și-nvățat.

Petre Nicholas, Clasa a II a A



# NATURA



## Cățelușul meu

Pe cățelușul meu drag îl cheamă Rex. L-am primit de la vecina mea. Era mic, timid și tremura, de parcă era gerul Bobotezei. Este alb cu spatele maroniu.

Dimineața fugă de acasă prin vecini, iar seara se întorcea singur. Bunicul l-a legat, dar numai pentru un timp, deoarece plângă rău când o vedea pe mica lui surioară jucându-se cu pisicile.

Acum e mare și tare jucăuș ! Nici nu poți face un pas, că a și sărit pe tine. Când merg la bunici mă întâmpină la poartă și parcă ar vrea să-mi spună tot ce s-a întâmplat pe acolo de când nu ne-am mai văzut.

Îmi este un prieten adevărat, dar cam leneș și parcă cel mai hoțoman cățel din căți am avut.

Stănculeanu Mirela, Clasa a II-a A

## Cățelușii mei

Afără e cald și frumos.  
Zboară pe-o floare un fluturaș mic.  
Din grădină vine un plăcut miros.  
Se aude un zgomot, dar nu văd nimic.  
-Privește mai bine ! îmi zic cei doi frați.  
Nu vezi printre flori cățelușii pătați ?  
-Ce mici, ce drăguți sunt, zic voios.  
Au pete negruțe, au ochii de mărgelă,  
Albaștri și vii ca două floricele.  
Și au la lăbuțe ca două pernuțe.  
De cald scot lăbuța și mușcă codita.

Burdulea Eduard Cosmin  
Clasa a II-a

## Anotimpurile

Ghioceii s-au ivit,  
Copacii au înverzit,  
Iarba iar a încolțit,  
Primăvara a sosit,

Grâul a îngălbenit,  
Maci roșii au înflorit,  
Pepenii s-au pîrguit,  
Vară dragă, bun venit !

Căldura s-a isprăvit,  
Ploile s-au înmulțit,  
Totul s-a îngălbenit,  
Toamna iarăși ne-a găsit.

Pământul a înghețat,  
Păsările au plecat,  
S-a așternut covor de nea,  
Iarna-i preferata mea !

Bonciu Daniel Valentin  
Clasa a II-a A

## DOI PRIETENI

Câinele cu lăbuțe mici,  
Răsfățat și cu lipici,  
Latră la copiii mici,  
Ce se joacă la bunici.

Parc-ar vrea să-nrebe el:  
-Ce ai făcut azi măi Mirel ?  
-Dimineață am fost la școală  
Vezi, te-am desenat pe-o coală !  
Latră câinele la mine:  
-Cred că merită „Foarte bine !”.

Hristescu Andrei, Clasa a II-a B

## Dorința

M-am rugat de-al meu bunic,  
Să m-ajute doar un pic,  
Ca doar într-o zi să cresc.  
Însă el cu neputință,  
Nici vorbă de rea voință,  
Degrabă m-a întrebat:  
-Dragul, bunul meu băiat,  
Vrei să crești neapărat ?  
-Repede, de s-ar putea.  
-Nu se poate, chiar aşa,  
Cu credință-n Dumnezeu  
-Și cu ajutorul meu,  
Fără grabă încet, încet,  
Ai să crești.  
-Și-ai s-ajungi și tu odată,  
Falmic tată.  
-Și când anii vor mai trece  
-Și bunic vei deveni,  
Îți vei retrăi povestea  
Prin ai tăi copii.

Bonciu Daniel Valentin  
Clasa a II-a A

## Vară

Vară, vară, bun venit !  
Tu ești cel mai vesel anotimp.  
Îmi vestește floarea ta  
C-ai sosit în țara mea.  
Tu ne aduci bogății  
Și râsete de copii.

Vară, vară, bun venit !  
Ești cel mai călduros anotimp.  
Tu ne mai aduci în dar  
Floricele, mii și mii  
Pe cîmpurile aurii.

Ivănescu Alexandra  
Clasa a II-a B

# Veverița

# jucăușă

# NATURA

A sosit vara, cea de-a doua fiică a bâtrânlui an. Această zână e stăpâna focului din soare, a zilelor dogoritoare și a ploilor călduțe de vară. În cuptorul ei se coc cireșele, vișinile roșioare, piersici mari cu miez de foc, pere și pepeni galbeni.

Pe aripi de porumbei, pentru fiecare-n parte, vara aduce în dar și vacanță mare.

În fiecare vară, merg la munte. Casa bunicilor este așezată lângă pădure. Nimeni nu le strică liniștea acolo. E ca în basme! Brazilii par niște uriași ce străjuiesc drumul.

Intr-o după amiază, în timp ce admirăm liniștea naturii, se auzi deodată o trosnită puternică... Ramura unui brad bâtrân se prăbuși la pământ, și odată cu ea o minge cu blâniță roșcovană și codița stufoasă. Ați ghicit! Era veverița! Am alergat speriată, reușind să o salvez.

Ochișorii ei ca niște mărgele vii, mi-au spus:

-Îți mulțumesc, copile, pentru grija ta!

-Nu puteam sta liniștită privind cum o gingășă vietate se rănea. Ar fi fost păcat, deoarece ești așa de frumoasă!

Veverița îmi spuse:

-Vreau să te răsplătesc pentru curajul tău!

-Hai să alergăm vesele prin pădure!

-Am să-i chem și pe ceilalți prieteni ai mei.

Deodată, ne-am trezit înconjurate de: ariciu plin de ace, iepurașul Puf Alb și mlădioasa căprioară

Toți ne-am prins în horă și-am dansat prin iarba înaltă și-am cântat fiecare pe graiul lui.

Pe înserate, fiecare vietă s-a retras la răcoare, iar eu, am cules câteva mure pentru bunici.

Doi ochi blânci m-au însoțit până la casa bunicilor, mulțumindu-mi doar din privire.

O să-mi amintesc de această vacanță petrecută la bunici, mereu.

Jucăușă flacără

Pe copaci se cățără.

Mică-i ea, dar coada-i mare

Și din creangă-n creangă sare,

Ochii sunt mărgele vii

O cunoașteți voi, copii?

(veveriță)

*Arghiroiu Raluca, Clasa a II a B*

## Martinel și mierea

Albinuța cea isteață  
Aduce miere la piață.  
Ursulețul Martinel,  
Ar mâncă miere și el,  
Dar albinele sunt rele,  
Nu îl lasă să ia miere.

Moș Martin s-a supărat,  
În pădure a plecat,  
Sub tufișuri s-a culcat,  
Fragi și mure a visat.  
Și de-atunci când îi e foame,  
El mănâncă numai poame!

Soare Magda Adriana

Clasa a II a A

INIMĂ DE  
**URS**

Diumbul  
sprie prietenie



## Întâmplarea din coteț

-Vai și vai și vai de mine!  
Nu e oul meu la tine?  
-Nu surată, nu-i la mine...  
-Atunci la cine să fie?

Nici nu știi ce s-a întâmplat:  
Ia, găina s-a ouat.  
A făcut un ou prea mare,  
Nici nu știe unde-l are.

Dar când se uită-n cuibar,  
Vede un ou alb, murdar.  
Când despiciă puiu-n două  
Vede încă două ouă.

-Ei, mă-nșeală ochii mei?  
-În cuibar sunt ouă, trei.  
Eu cred că m-am înșelat  
Atunci când le-am numărat.

Dinu Sabina  
Clasa a II a B

## Puii de prepeliță

Am acasă în cutie  
Pufuleți de păpădie.  
Floare nu-i, dar e pestriță,  
A, sunt pui de prepeliță!

Unul mai mare, maron,  
Zboară ca un avion,  
Iar altul mai mititel,  
Piuie-n colț, singurel.

Dacă n-au căldură mare,  
Tremură din aripiore.  
Ei sunt tare drăgălași,  
Mititei, iuți și poznași.

Stănculeanu Mirela  
Clasa a II a A



# NATURA

## O zi cu ghinioane

Era o după amiază călduroasă de vineri. O săptămână de școală se încheia și vremea frumoasă ne ademenea la joacă. Cu câțiva dintre prietenii mei de la bloc, am hotărât să ieșim cu bicicletele, dar nu înainte de a cere permisiunea părinților care au și fost de acord, deoarece au considerat că o ieșire în aer liber ne-ar face bine. Nu am plecat înainte de a asculta sfaturile lor, acelea de a respecta semnele de circulație și de a nu ne îndepărta de casă prea mult.

Toți eram bucuroși. O nouă aventură începea: „Aventura pe biciclete”.

Hotărâm să ne îndreptăm spre parcul de la marginea orașului. Pentru asta, trebuia să traversăm bulevardul Matei Basarab. Eram nerăbdători și entuziasmati în același timp. Nu am avut răbdare să se schimbe culoarea roșie a semaforului, crezând că nimic nu se poate întâmpla. Dar o mașină pleacă în trombă de pe o stradă laterală, intră pe bulevard și unul dintre noi este lovit. Toți am amuțit. Sfaturile părinților mi-au revenit atunci în minte. Dar ce folos? Era prea târziu. Inevitabilul se produsese.

Un domn care văzuse scena accidentului, a sunat la ambulanță. Prietenul meu zacea pe asfalt. Era speriat. Piciorul îi săngeră iar noi eram neputincioși. În sfârșit, sosise și ambulanța și urmăream cu ochii în lacrimi cum prietenul nostru este urcat cu targa.

Trebuia să fie o zi de pomină, dar s-a terminat tragic dintr-o clipă de neatenție.

Prietenul meu a scăpat cu viață, însă a suferit o operație grea la picior și acum este în recuperare. Din ziua aceea nu am mai ieșit cu bicicleta.

Copii, vacanța de vară se apropie! Respectați semnele de circulație și mai ales, sfaturile părinților!

Staicu Codruț, Clasa a II a B

## Cea mai curată și frumoasă clasă

Lansarea programului „Generația Eco” a schimbat în mod plăcut aspectul sălilor de clasă din școală noastră.

Colțul verde, panourile ECO, planșele, sau sălilor de clasă o notă de prospetime și eleganță.

Elevii clasei a III a D au participat cu entuziasm la înfrumusețarea sălii de clasă dorind, ca și colegii din celelalte clase să se numere printre câștigătorii concursului pentru cea mai curată și frumoasă clasă.

Bica Popi Melania, Clasa a III a D



## Buburuza și rândunica

A venit primăvara veselă cu ghoiceii albi, toporașii, lalelele și narcisele gingește. S-a ivit frunza cea crudă și lucioasă. Covorul verde, proaspăt, a acoperit crângul. Copacii se înveșmântaseră cu haine pline de flori și frunze ce te îmbată cu parfumul lor.

Păsările călătoare se întoarseră cu bine din țările calde.

Buburuza cea mică și roșie a ieșit din crăpăturile scoarței copacului somnoroasă.

O rândunică, urmată de alt stol de rândunele ce zbură pe cerul azuriu, zări mica vîță ce abia se trezise la viață. Rândunica, infometată, coboră și o prinse cu ciocul de o aripioară. Buburuza speriată, începu să strige:

- Ajutor! Ajutor!

Rândunica, o întrebă:

- Buburuă, tu ești?

- Da, eu sunt rândunică! spuse buburuza speriată.

Apoi, rândunica își aminti de buburuză. Ea a fost prima care i-a spus „Călătorie plăcută!” când a plecat.

- Rândunică, cum a fost zborul? întrebă, curioasă

buburuza.

- A fost foarte frumos! răspunde rândunica. Am trecut peste ape, munți, câmpii, până ce am ajuns în țările calde. Dar tu, buburuă, ce ai făcut?

- Toată iarna am dormit! Acum, vestesc primăvara! Tu, acum, că ai ajuns la iubita ta țară ce vei face?

- Îmi voi repară cuibulor! Îl voi căptuși cu crengute. Acum trebuie să plec! La revedere, buburuă!

- La revedere, rândunică!

Așa o pasăre și o mică gâză ce vestesc împreună primăvara, au rămas prietene, pentru restul zilelor.

Arghiroiu  
Raluca,  
Clasa a II a B

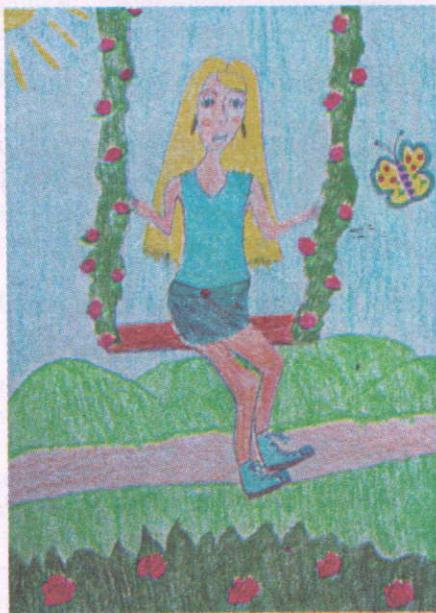


# VARA

Vara cea înmiresmată  
Va cuprinde țara toata,  
Peste dealuri și câmpii  
Ne așteaptă bucurii.

Din zori de zi și până-n seară,  
Ne jucăm neobosiți,  
Te-așteptam de mult, vacanță !  
Vară, bine ai venit!

Đinu Raluca Mihaela  
Clasa a V-a B



# NATURA

## Primăvara

Primăvară, primăvară  
Mereu vii la noi în țară !  
Cu flori și cu ghoiocei,  
Drăgălași și frumușei.

Primăvară ai venit !  
Florile au înflorit,  
Albinuțe zumzâind,  
Primăvară, ai sosit!

Pomii au și înflorit  
Păsarele au și venit  
Copiii zburdând  
Primăvară ai venit!

Ion Mariana  
Clasa a V-a C



# Vara

Este vara.



daruiește razele calde



au reapărut pe



plete de



a ramas pustie. De plătiseală



a adormit.



la



sau la copacilor după



Vacanța mare îi trimite pe



Vacanța va fi o adevarată aventură. Ne vom călăra prin



. Ne vom plimba cu



prin parcuri.

Militaru Valentin  
Clasa a II-a B

# NATURA

## VIS DE COPIIL

Este o zi minunată din vacanța mare. Împreună cu prietenii ne jucăm jocuri amuzante, distractive și pline de mișcări. Suntem foarte veseli, fericiti și bucuroși.

Când soarele se ducea spre asfințit, ne-am despărțit plini de bucurie, dar foarte obosiți.

M-am dus acasă, am mâncat și m-am culcat. Fiind foarte obosită, adorm imediat. Pun capul pe perna moale și pufoasă și mă cufund într-un somn adânc.

Se făcea că sunt la școală. În fiecare clasă nu mai erau bănci, ci birouri așezate în semicerc. Pe fiecare birou era câte un calculator. Fiecare copil lucra la un calculator, iar doamna ne îndruma cum să aflăm informațiile dorite. Aflam lucruri interesante. Școala era mai mare, mai frumoasă și înconjurată de grădini. Erau elevi care plantau flori și pomișori. Îi îngrijeau cu multă dragoste. Era minunat.

La un moment dat, se auzi soneria. Dar nu era soneria de la școală, ci de la ceasul meu. M-am trezit și mi-am dat seama că a fost doar un vis minunat despre școală.

Mi-aș dori ca și școala mea să fie la fel.

Câmpeanu Raluca, Clasa a III a B

## In tabără

Este vară. Soarele și-a scos zâmbetul la suprafață prin razele lui calde. Păsările zboară pe bolta cerului albastru și cristalin.

Maria, George și Mihai vor pleca în tabără. Mama le pregătește pachetul, iar copiii își fac bagajele. Este ora opt. Copilașii pleacă de acasă grăbiți cu mașina. După patru ore, copiii ajung în tabără. Ei își iau la revedere de la părinți și se duc la o cabană îndepărtată. Acolo nu era nimeni. Maria zise:

-Cred că va fi minunat aici!

-O să facem multe activități! zise George.

Se făcuse seară. Copiii au făcut un foc de tabără. Ei au spus câte o poveste. Una mai frumoasă decât cealaltă. Trecuseră multe zile. Într-o zi, mama îl sună pe Mihai și îi zise:

-Mihai, dar voi când mai veniți?

-Venim imediat mamă, acum ne faceam bagajele. Copiii au ajuns acasă. Mama vine repede la ei și le-a spus:

-V-am așteptat atâtă timp!

-Stai liniștită mamă, a fost minunat! zise Mihai.

Zburlea Adriana, Clasa a III a B

## Poiana însorită

Privesc poiana însorită și înmiresmată ca pe un vis.

Albinele harnice și fluturii multicolori zboară pe deasupra florilor, sărutându-le dulce. Mieii zburdă, păscând iarba fragedă și firavă a poienii, iar brații se leagănă fremătând. În pădure căprioara aleargă veselă strecurându-și picioarele subțiri printre tufișuri. Pe o creangă a unui fag bătrân, o veveriță mică cât pumnul unui copil își ciupește urechea atentă.

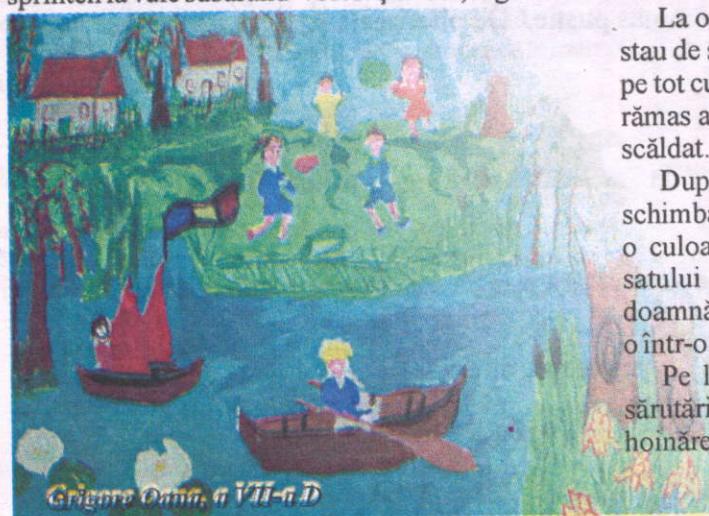
Lupul a ieșit și el la vânătoare, iar moș Martin, ursul, se înfuptă din mure, zmeură și fragi. Un pârâiaș aleragă sprinten la vale susurând voios. Șoimul, rege al văzduhurilor, își caută din ochi prada, tipând supărat.

La orizont se înalță piscurile măreștilor Carpați, care parcă stau de strajă țării. Soarele își oglindește măreția și strălucirea pe tot cuprinsul frumosului plai omenesc. În sat tinerii care au rămas au grija de gospodării, iar flăcăii mai lenesi au fugit la scăldat.

După-amiază a trecut repede, iar seara tot peisajul să schimbat dintr-o dată. Pădurea și poiana, verzi ziua, au căpătat o culoare de negru violet. Tot așa s-au schimbat și casele satului și munții și dealurile. Mai târziu a răsărit luna ca o doamnă care și-a împrăștiat razele peste întunecime scăldând-o într-o baie de lumină.

Pe la miezul noptii întreaga natură a adormit așteptând sărutările soarelui din zori de zi, care o vor trezi. Numai lupul hoinărește încă, urlând cu ochii roșii țintiți la lună.

Părcălabu Georgiana, Clasa VII-E



Grigore Oana, a VII-a D



## Miracolul vietii

Natura. Oare ce semnifică acest cuvânt? Ce sugerează? Să fie doar un simplu cuvânt fără nicio însemnare? Sau poate un cuvânt cheie ce ascunde în spatele său mistere și adevăruri?

Ei bine, aşa e! Natura semnifică puritate, prospetime și revigorare. Natura este o lume a frumuseții pure, o lume neprețuită unde totul se naște și crește în continuu. Natura este cel mai frumos cuvânt și cel mai frumos lucru care ni s-a putut întâmpla vreodată.

Natura este reprezentată de lumea plantelor și a animalelor, două lumi diferite, dar cu foarte multe lucruri în comun.

În lumea plantelor domnesc codrii de aramă și pădurile de argint, cu izvoare limpezi și cristaline pline de nuferi albi ce plutesc deasupra apei ca niste bulgărași. Mii de floricele multicolore împodobesc pământul care parcă e și el fericit că este acoperit de frumosul covoraș-curcubeu.

Copacii veseli înfloresc primăvara, rodesc vara, ofilesc toamna și chelesc iarna, dar oricum ar fi în fiecare anotimp ei sunt îmbrăcați de diferite mantii sclipitoare. Primăvara sunt învăluiti de o manta multicoloră, țesută parcă cu fir de iarba și pictată cu floricele. Vara sunt îmbrăcați ca într-un bal mascat iar fructele delicioase și coapte formează un

## Plămânul Verde al Planetei

Natura este casa tuturor animalelor și plantelor de pe Pământ. În natură există animale ierbivore, carnivore sau omnivore, dar sunt și plante periculoase (flori) carnivore care se hrănesc cu insecte. Aceste specimene de plante atrag insectele naive, de exemplu albinele, care se duc la culoarea vie, galbenă.

Natura este foarte importantă pentru oameni, cât și pentru animale și plante. În general natura poate fi folosită pentru resursele sale apa, fructe și legume. Omul o poate ocroti și o poate distrugă.

Cine merge în excursii, tabere sau drumeții este impresionat de frumusețea și măreția naturii. Aceasta minunăție este uneori întinată, încetul cu încetul de oameni. Pentru a nu contribui la această distrugere este bine de știut că unele acțiuni, cum ar fi aprinderea focului, scrijelirea copacilor, ruperea ramurilor sau crengilor copacilor, aruncarea gunoaielor la întâmplare, nu sunt deloc binevenite în păduri sau în natură.

Înțând seama de aceste reguli în natură, se poate spune că ocrotim și protejăm natura, atât cât ne stă în puteri, Plămânul Verde al Planetei.

Zăpada are grija de sănătatea Pământului, acoperind și înghețând tot ceea ce toamna a intrat în putrezire. Ea constituie și un înveliș care protejează culturile până la primăvară. Atunci se va topi, hrănuindu-le... Aceasta doar în țările cu un climat ca al nostru! Deoarece, dacă ar dispărea zăpada de la POLUL NORD și POLUL SUD, temperatura Terrei ar crește brusc și s-ar produce inundații catastrofale! S-o dorim, deci acolo unde este de nelipsit!

De asemenea, zăpada este prietenul copiilor care nu mai prididesc bucurându-se la săniuș, construind oameni de zăpadă sau chiar frecând obrajii colegilor de joacă înroșindu-i.

## NATURA

colier frumos pe ramurile lor.

Toamna ei se îmbracă cu o pelerină aurie țesută cu fir de aur și frunze veștede și uscate că doar e un anotimp ploios. Iar iarna, ei aleg mantaua cea albă, cusută pe margini cu fir de argint parcă ar fi de Zahăr și mai că îți vine să muști din ei.

Lumea animalelor este înveselită de fel și fel de viață, vesele și zglobii. Mii de fluturi aleargă din floare în floare, astfel încât în fiecare floare domnește câte un flutur-rege. Veverițele zglobii aleargă și ele din copac în copac de parcă ar râde facând glume copacilor, înveselindu-i și pe ei.

Păsărelele ne încântă auzul cu trilurile lor plăcute, iar animalele mari precum ursul își caută hrana prin tufișurile dese ale pădurii.

Și tot așa, aş putea să continui la nesfârșit, vorbind despre natură, frumusețile și foloasele ei. Tocmai de astă noi trebuie să prețuim natura, să o ocrotim și să o protejăm de toți cei care vor să o distrugă, pentru că datorită acesteia noi supraviețuim și trăim. Ne naștem și creștem sănătos datorită ei, datorită MAMEI NATURĂ!

*Mucenic Valentina, Clasa a VII-a C*

## Plămânul Verde al Planetei

Dar apariția precipitațiilor este influențată de ponderea pădurilor care începând din 1990 și până azi se reflectă în cantitate de precipitații.

Plantele și oamenii conviețuiesc cu animalele din jur făcând schimb de servicii: plantele se hrănesc cu dioxid de carbon eliminând oxigenul vital pentru animale și oameni.

Mari pictori, poeți și scriitori s-au inspirat din natură.

Când spunem „natură” spunem bucurie; vedem minuscule gâză urcându-se pe firul de iarba, porumbeii sălbatici ducând cu greu câte un paie în cioc încercând să-și construiască cuibul.

Un covor întins cu flori de câmp deasupra căruia „danseză” fluturi viu colorați; gălăgioasele vrăbii care ne strică somnul dimineață; placerea de a mâncă un fruct chiar din pom. Un joc cu mingea pe iarba crudă....și câte n-ar mai fi de spus!

Natura este izvor de sănătate.

*Manole Marian, Clasa a VII-a C*



Râscoala din 1907 este evenimentul cel mai dureros al statului român modern. Vechiul Regat dovedea la 1907, un echilibru social atât de precar, încât întreaga construcție de stat părea fragilă. Prin maturitatea politică și înțelepciunea elitei sale politice, prin capacitatea de efort constructiv, satul român își câștigase faima de element de ordine, de civilizație și progres în Europa Orientală. "Si deodata, în mijlocul acestei situațiuni, ne găsim în mijlocul unei încurcături interne din cele mai complicate, care zguduie din temelie statul nostru. Suntem cu toții cuprinși de grija cea mare ca edificiul de abia clădit să nu fie desființat" avea să declare un politician al vremii.

În Flământi, oamenii din sat spun că râscoala nu a durat mult, deoarece jandarmii au intervenit, arestând oamenii și trimițându-i la Botoșani.

Însă vâlvătaia a fost extinsă ca un suflu de explozie mult mai puternică spre sud. "Aici nu au fost violențe și nu au murit oameni. Aici a fost flacără, oamenii au fost arestați, bătuți și eliberați apoi. Flămânenii s-au potolit de frică, dar numai ei știu cum. Starea de nemulțumire a rămas. În perioada colectivizării, numele de Flământi dădea fiori. Dacă spuneai de unde ești, ceilalți se dădeau la o parte. Mergea o vorba că, în 1907, la Flământi a fost tăiat capul primarului și pus într-un băt. Se mai spune povestea că Sturdza ar fi vrut să-și facă aici, un conac cu 365 de camere, câte una pentru fiecare zi a anului". povestea ultimul martor la râscoala de la 1907, moș

Grigore Ungureanu, "I-am cunoscut pe câțiva dintre capii răzmeritei: în vătătorii Maxim și Simionescu. Ei povestea că, în acele zile, nemulțumirea și tensiunea pluteau în aer. Inițiatori au fost frații Trifan și Roman Grosu de la Prisăcani. Oamenii s-au adunat întâi la Primărie, apoi au mers la conacul lui Sturdza, în care locuia administratorul Iorgu Constantinescu, și l-au bătut.

Tăranii au vrut să dea foc conacului, dar n-au putut să-l incendieze.

Peste ani, acolo a fost amenajat muzeul râscoalei, care a ars însă în anii '90. E mare păcat, pentru că avea exponate importante: costume populare foarte vechi și armele folosite în 1907. De la conac n-a mai rămas decât poarta de la intrare și o bucată din scara interioară.

Istoriografia comunistă a exagerat vădit numărul victimelor râscoalei din 1907 care a pornit de la Flământi. Dacă în registrele oficiale sunt cuprinse doar câteva sute de nume, în istoriografia pictată de comuniști se spune că în incidentele de acum un secol au murit aproximativ 11.000 de persoane.

Martin Laura Cristina, Cls a V-a B



## A Night in Dracula's Castle

It is a sunny day in the little town of Codlea. A traveleer comes in the local inn. Unexpectedly, he seems in a good mood and starts talking with the people:

"Hi, I am a traveler, from the USA and I came here to study the <ghosts> from Dracula's Castle"

"Are you insane?" a local said. "Nobody came here for months. I wonder, haven't you heard about the spirits that are living in that castle? Once, a group of tourists came here, entered that castle at 9 pm and came back next day. That was the last time I saw them."

The traveleer looked at his watch: 2 pm.

"Nonsense. It can't be something there. It's just old and creepy. My friend came here and returned home very happy."

"Do what you think that's good for you, stranger, but don't say I haven't warned you!"

He took a room at the inn to leave his package and walked in the small town. He bought some nice souvenirs, very lovely.

After some time spent there, his watch was indicating: 6 pm.

"It's time to get going. I'll go to the inn, take my rough road things and go to the castle."

He started moving upside that hill near the town that was leading to the castle. It was getting dark and, closer he was to the castle, darker and colder it was. Finally, he reached the entrance. He knocked and shouted: "Somebody there?". After a moment he was sure about one thing: "There isn't anything there". He stepped aside and opened the gate.

"Wow!"

What a room! It was bigger than 2 football fields, had almost one hundred sustaining arches and was lit only in the middle by many torches. Then he walked in the



center of the room.

„John, John !”

„Wh-what was that? And how does that know my name?” he thought after he heard that voice. After a moment: „Nah, that was nothing. I think it's only my imagination. I heard so much things from those people.”

„John, John !”

A spooky chain-on-the-floor sound was been emitted from somewhere. Suddenly, a door from the left side of the room was opened. A clock stroke the 12 hours in the night. A light was behind that door. A milky, white light.

„John, John !”

He was scared. That ghost was hunting him. She knew that. He knew that. He couldn't run. He couldn't find the door.

„John, John !”

He was going to faint. No. He will not. Suddenly, he could move. He took out again his watch, with a mini-compass. 12.10 pm. The town was at south and he entered west. He went straight towards the exit.

„No, John!”

He ran to Codlea straight away. The ghost



dissapeared and he was seeing the inn. He entered his room, he took his things and went to Brasov. Not a word with the inn-keeper or the person which he spoke to in the afternoon.

„The third one this week. That ghost won't disappear”. He said with a low voice.

The keeper just shook his head.

*Octav Drăgoi, Clasa a VII-a D*

## Unora nu le place limba română...

De mici copii, ascultăm seara, la gura sobei, povestioare citite de bunici din cărți îngălbenește de scurgerea anilor. Asemenea florii-soarelui, înclinăm capul spre ce este frumos, descoperim o lume de basm, călătorim de la miazănoapte la miazăzi alături de Harap-Alb sau Verde-Împărat.

Limba română are un rol foarte important în drumul pe care fiecare dintre noi îl urmează, deoarece învățăm să luăm de la viață doar ce este bun și frumos, așa cum alegem din cărți expresiile frumoase și făcute asemenea unor flori de primăvară.

Prin studierea limbii române, ne dezvoltăm modul de comunicare orală și scrisă și ne familiarizăm cu texte literare și nonliterare, specifice vîrstei școlare. La ora de limba română, privim viața așa cum am privi-o prin ochii unor îngeri, găsind prin ei o fărâmă de puritate care ne luminează existența. Profesorii de limba română ne impulsionează sensibilitatea și ne educă în același timp.

Literatura are un rol deosebit de important în formarea personalității noastre, ne formează pentru a face față cerințelor societății în care trăim. Astfel, vom ști să ne exprimăm corect, clar și coerent în limba maternă, să ascultăm, să înțelegem și să redăm mesaje orale și scrise, în diverse situații.

Unora nu le place limba română. Eu cred că doar un răuvoitor nu poate citi o poveste.

*Stănculeanu Sorin, cls. a VI-a A*

## Poezie europeană - “haiosă”



Mergând prin Roma,  
Ne-am întâlnit cu Toma.  
Părinții lui sunt în Bonn,  
Și le-am dat un telefon.  
Umblând prin Chișinău,  
Ne-a alergat un dulău.

În excursie la Bruxelles  
Am vazut un cătel.  
Prin Madrid noi am umblat,  
Și echipa orașului am admirat.  
Multe goluri ei au dat,  
Iar noi am venit acasă împăcați.

*Au scris doi slobozeni, de curând europeni,  
De Nichita Adrian și Călin Dragoș Stefan.*

*Clasa a VI-a B*

## Curiozități din lumea animalelor



\* Specia cea mai numeroasă este cea a șoareciilor, acestea reprezentând mai mult de un sfert din numărul total al mamiferelor.

\* Insectele reprezintă peste jumătate din numărul total de specii, în timp ce mamiferele reprezintă doar 0,25%. Pe lângă speciile deja descoperite, se estimează că ar mai exista între 5 și 30 de milioane de specii încă neidentificate.

\* Melcul este binecunoscut pentru deplasarea sa foarte lentă. Într-o singură zi melcul se deplasează maximum 10 metri... și astă doar dacă are la dispoziție o suprafață netedă!

\* Dintre toate animalele leneșe, doar urșulețul koala nu are rival... căci acest mamifer mic doarme cam 22 ore pe zi!

\* Animalul cel mai masiv de pe Pământ este balena albastră. Ea poate cântări peste 200 de tone, iar inima acestui animal poate atinge o greutate de 800 de kilograme.

\* Când vine vorba de salturi la înălțime, campionul de necontestat e declarat fără doar și poate... puricele. Deși are o înălțime de doar 1,5 milimetri, el poate sări peste 20 centimetri, de 130 de ori mai mult decât propria-i înălțime.

\* Cel mai rapid animal pe uscat este cu siguranță ghepardul, care poate atinge o viteză de 110 km la oră.

\* Cele mai rapide animale de pe planetă sunt păsările. Campionul incontestabil este șoimul călător, care poate atinge o viteză de 180-200 de km pe oră.

\* Pasarea care poate zbura la cea mai mare înălțime este condorul, el putând atinge peste 11000 de metri; lebăda sălbatică poate zbura la o înălțime de 8000 de metri.

\* Unul din cele mai puternice animale de pe pământ este elefantul. Un elefant african cântărește 7 tone, în timp ce elefantul asiatic atinge greutatea de 5 tone.

\* Chiar și furnica e înzestrată cu o forță deosebită, ea

putând transporta greutăți de 4 ori mai mari decât propria-i greutate.

\* Rechinul alb este unul din cele mai periculoase animale. El are o lungime de 12 metri, cântărește circa 3 tone, are vreo 3000 de dinți extrem de ascuțiți, fiecare măsurând peste 7 centimetri.

\* Girafa este cel mai înalt animal, căci corpul său poate atinge înălțimea de 5,5 metri, fără a pune la socoteală și gâtul.

\* Dintre animalele rezistente la temperaturi extreme, putem aminti ursul polar, care poate supraviețui chiar și la temperaturi de 40°C; pinguinul imperial care trăiește la Polul Sud rezistă chiar și la temperaturi de 60°C. Interesant este faptul că masculul acestei specii este cel care clocește oul pe care-l face femela, el nemâncând și nebând nimic timp de aproape 3 luni până la ieșirea puiului din ou.

\* O broască din deșertul australian poate supraviețui timp de 2 ani fără apă, așteptând să o trezească o ploaie din starea letargică în care se află. În acest interval de timp ea stă înfășurată într-un fel de gogoașă umedă.

\* Nici o vîță nu are ochi mai mari decât cei ai calamarului uriaș, care pot măsura până la 40 de centimetri în diametru.

\* În ceea ce privește longevitatea, recordul este deținut de broaștele țestoase care trăiesc peste 150 de ani.

*Crețu Sorin, Clasa a III-a B*



## PLANTE PERICULOASE

Dintre florile tăiate și păstrate în vase, trebuie să ne ferim de lăcrămioare. Florile, tulipa, precum și apa în care au fost ținute sunt periculoase. La fel de periculoase sunt și zambilele și anemonele. Bulbul acestora, odată înghițit, poate duce la arsuri și iritații ale pielii. De asemenea, bulbul și frunzele lalelei pot provoca grave tulburări intestinale.

Nu este indicat să dormim într-o cameră plină cu flori. Acestea consumă oxigenul și elimină bioxid de carbon, cel adormit respirând un aer viciat.

Fructele de vâsc pot provoca afecțiuni ale inimii, iar fructele castanului sălbatic pot duce la paralizii. Frunzele caprifoiului care crește pe ziduri, produc somnolență, iar cele ale iederei sunt periculoase pentru ficat, rinichi și creier. Semințele bryoniei, o plantă asemănătoare cu viață, sunt foarte periculoase, 20 de semințe putând provoca moartea.

*Staicu Mădălina, Clasa a III-a B*

## Curiozități

... Cea mai otrăvitoare caracată este de mărimea unei mingi de golf?

... Albinele văd culorile diferit față de noi?

... Delfinii dorm cu un ochi deschis? Își pot mișca ochii separat, unul uitându-se într-o direcție și celălat în altă direcție.

... Elefantul nu vede foarte bine dar urechile și nasul îl ajută? El poate mirosi apă de la 4 km distanță?

... Crocodilul are pleoape transparente care se închid când se scufundă, lăsându-l să vadă prin apă?

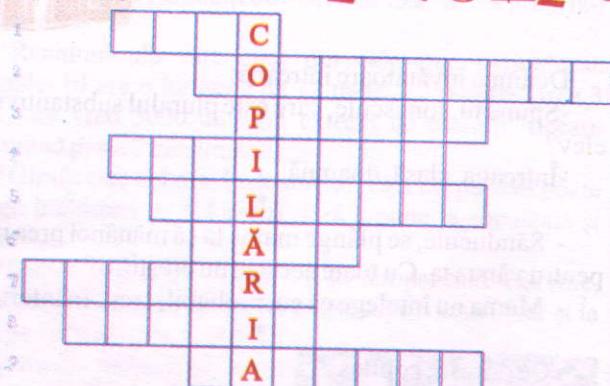
... Ochii bufniței sunt foarte mari, ocupând jumătate din mărimea capului? Bufnița nu-și poate mișca ochii, de aceea are gâtul foarte flexibil.

*Radu Roxana, cls. a VI-a B*

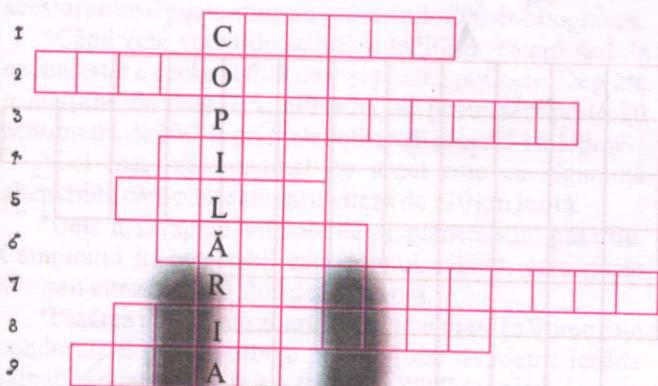


## COPILĂRIA

1. Copiii se joacă în .....
  2. Elevii merg la olimpiade și.....școlare;
  3. Fetițele se joacă cu....;
  4. Băieții se joacă cu.....;
  5. Ei colecționează .....de plumb;
  6. Primul cuvânt pe care îl spune un copil este.....;
  7. Când se fac puțin mai mari, copiii devin.....;
  8. La sfârșitul anului școlar, elevii silitori obțin....;
  9. Citim an de an, pe măsură ce creștem,".....Copilăriei
- Drăghici Maria Andreea clasa a IV a B*



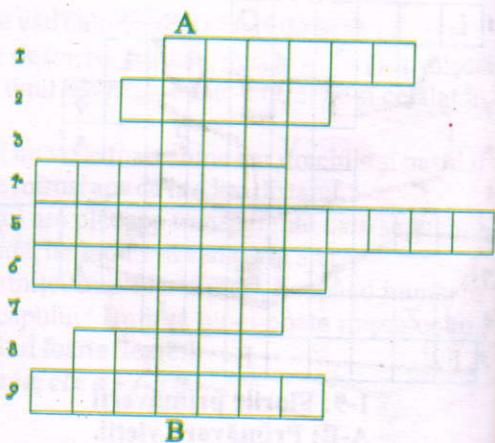
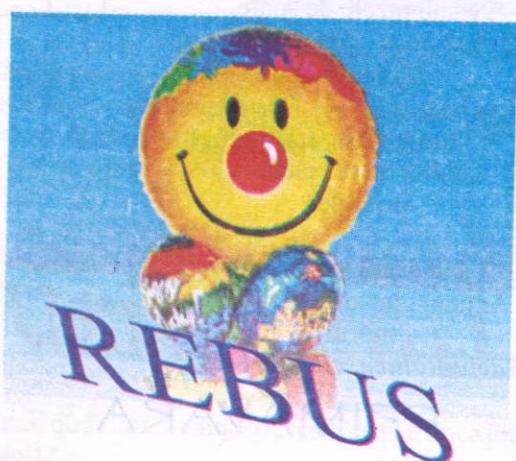
## GEO - COPILĂRIA



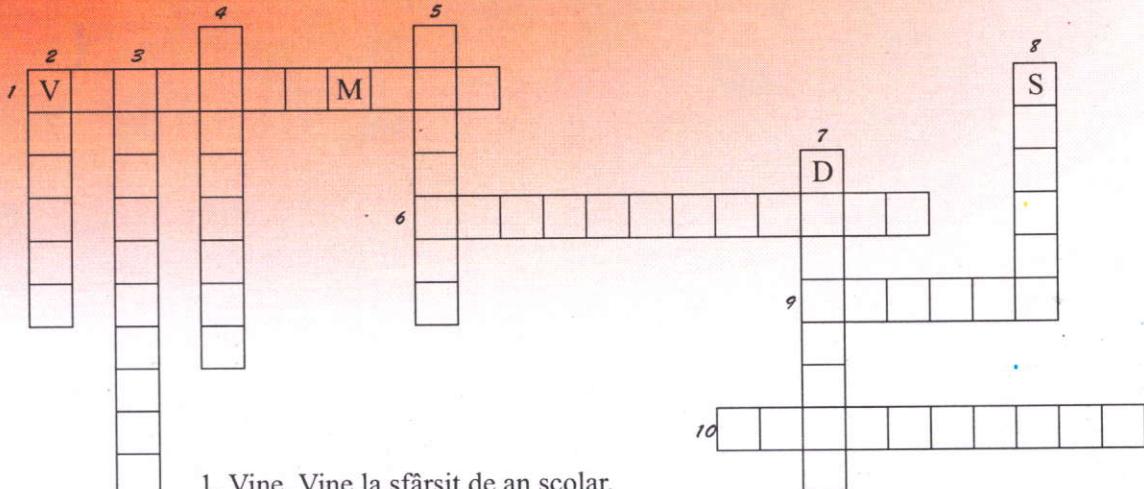
1. Izvor nesfârșit de învățătură;
2. Cuore, inimă de.....;
3. Copilul păsărilor;
4. Al doilea rând de părinți;
5. Etapă din viață, care urmează după copilărie;
6. Prietenii din plus ai copiilor;
7. Film de desene animate "Pantera....";
8. Sinonim cu prieten;
9. Mult așteptată de copii.

*Măchiță Oana Miruna, clasa a III - a D*

1. Este cea mai joasă formă de relief.
  2. Afluentul râului Ialomița.
  3. Totalitatea locuitorilor dintr-o anumită zonă.
  4. Râu care se află în nordul țării și este affluentul Dunării.
  5. Este cea mai mică apă stătătoare.
  6. este mai mică decât oceanul.
  7. Sunt situați între valea Jiului și văile Timiș și Cerna.
  8. Se află în partea de est a depresiunii Transilvaniei.
  9. Apă stătătoare mai întinsă decât marea.
- Andrei Alexandra, clasa a IV - B*



## REBUS DE VACANȚĂ



1. Vine, Vine la sfârșit de an școlar.
2. Se lovesc de țarm.
3. Sună, sună și la ore ne adună.
4. Rămâne singură pe umeraș.
5. Îl primesc elevii silitori.
6. Ne-a învățat cu drag un an întreg.
7. Excursii la munte.
8. Localitate montană.
9. Mergem mereu la ea la mare, dar nu e bunica.
10. L-am purtat un an întreg în spate.

*Arzoiu Leontina Filofteia, a III-a B*

## CULTURĂ GENERALĂ



1. Se află între valea Oltului și valea Jiului.
2. Împărat al Franței între anii 1804-1815.
3. Se află în sudul depresiunii Transilvaniei.
4. Culorile luminii albe.
5. Domnitorul Moldovei între anii 1457-1504.
6. Se atrag și se resping.
7. Domnitorul Țării Românești în anii 1456-1462.

*Bucur Vlad, a IV-a B*

Sponsor principal:

**TRANSMIM**  
Professional distribution

*Lucrări efectuate de elevii claselor: a II-a A și a II-a D.*



S.C. TIPOGRAFIA S.A. Slobozia. Str. Filaturii, Nr. 3.  
Tel./Fax 0243 231 888. E-mail: tipografia@gmail.com.  
[www.tipografia.ialomita.ro](http://www.tipografia.ialomita.ro)